

Svejk és a gáz

2023 június 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ez akkora pofátlanság, hogy elfogytak a szavaink.

Hasek halhatatlan remekművének, a Svejknek vannak máig megmagyarázhatatlan talányai. Ezek sorában a legelső, egyszerűsége a legfontosabb, hogy mi okból kerül hűsünk a galíciai frontra. Mert – lássuk be – Svejk alapjáraton leginkább arra hivatott, hogy meséljen nekünk valamit mondjuk a pardubicei Novotny bácsiról, aki hétfőnként szalmaszállal fogyasztja a knédlit, ehelyett azonban hadi cselekményekbe vonják be fűszereplőnket. Ebből is kitetszik, hogy a hülyeséghez mindenkinek joga van: a gond csak az, ha bennünket néznek hülyének azok, akik világelsők mások tönkretételében.

Amikor azt a hírt olvassuk, hogy az Európai Unió gáztárolót hozna létre Ukrajnában, éppen a háborús övezet kellős közepén, természetesen nem tudunk komolyan gondolkodni erről a fordulatról. (Hasek nyilván nem sejtette, hogy a hülyeség nemcsak csereszabatos, hanem kiirthatatlan, de ezt most inkább hagyjuk). A probléma lényege állítólag abban rejlik, hogy az európai gáztárolók már csordultig megtelnek észre, így valamilyen megoldást kell találni az észszerű raktározásra. Miután azonban az ukrán tárolók ötödrészt sem teltek meg, ráadásul hatalmas kapacitásúak, felvillant a fény, megszületett a nagy ötlet. Engem különösképpen nem nyugtat meg a nyugati érvelés, hogy az orosz rakéták valószínűleg nem csapódnak be az ukrán tározókba, hiszen ahol háború folyik, ott bármi elfordulhat, az uniós döntéshozóknak mégis aligha lesznek aggályaik.

Nem maliciózan, nagyon is a reálpolitika talaján állva szögezzük le: a nyugati világ eddig „csak” az ukrán katonák és polgári lakosság életével játszott. Máris sok tízezer halottja van a furcsa demokráciaexportnak, aminek az volna a lényege, hogy ne amerikai, brit és német katonák érkezzenek haza a koporsókban, mert azt tényleg nehéz volna megmagyarázni. Haljanak meg inkább ukránok a messze keleten, egyrészt ez ingyen van, másrészt a nyugati háttérfigyelők remekül kipróbálhatják különféle fegyvereiket. Most azonban szintet ugrottak: már a gáztartályokat is Ukrajnában tárolnák, onnan folyósítanák, vagy éppen leboltolnák a zaklatott színész-elnökkel a továbbiakat – mindegy is, a részletek nem fontosak.

Ez akkora pofátlanság, hogy elfogytak a szavaink.

Szabadságnak azt nevezzük, ha szuverén félként dönthetünk a saját sorsunkról. Ha korlátozzák ezt a képességünket, és elfolyt nem, csakis hátrányokat szenvedünk mások érdekeiért – annak a neve szolgaság.

Továbbá fontoljuk meg azt is, hogy miután ukránok százezreinek, millióinak a saját fennmaradásukhoz való képességét csorbítják, újabban már gáztárolókat töltenek fel maguknak, másoknak, bárkinek ukrán területen, annak gazdasági kifosztás a neve. Hogy aki ott él, békét szeretne, hozzáférne a saját erőforrásaihoz, valamint épített, mesterséges környezetének használatára is jogot formál, annak coki, ? nincs, semmi sem érvényes. Szép új világ, valóban.

Ezen a ponton ismét adjuk át a szót Haseknek: „Ha ki akar ugrani az ablakon, Müllerné, akkor menjen a szobába – mondta Svejk –, az ablakot kinyitottam. Nem ajánlom, hogy a konyhaablakból ugorjon ki, lelkem, mert akkor a kertbe esik, pont a rózsákra, és összenyomná a bokrokat, aztán meg is fizethetné. A szoba ablakából kirepül majd szépen a trottoárra, és ha szerencséje van, eltöri a gerincét, ha azonban pechje van, csak a bordáit töri össze, meg a kezét, lábát, aztán majd nyakába sózzák a kórházköltségeket is!”

Hát ez az. A kórházköltségeket is... Az élettől is elmegy a kedve az embernek, tényleg.

Szentesi-Zöldi László - www.magyarnemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláizról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
